RÅDETS BESLUT

av den 22 mars 2004

om bemyndigande för Italien att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

(2004/295/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ([1]), särskilt artikel 27 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 27.1 i direktiv 77/388/EEG får rådet enhälligt, på kommissionens förslag, bemyndiga varje medlemsstat att införa eller förlänga särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet, för att förenkla skatteuttaget eller för att förhindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande.

(2) Den italienska regeringen ansökte i en skrivelse som registrerades vid kommissionens generalsekretariat den 31 oktober 2003 om att få tillämpa en särskild åtgärd för beskattning av avfall.

(3) Övriga medlemsstater underrättades den 28 november 2003 om Italiens ansökan.

(4) Det är tänkt att det aktuella undantaget skall göra det möjligt för Italien att ange att det vid vissa typer av leveranser av avfall är mottagaren som är skyldig att betala skatten. I enlighet med artikel 17.2 a i direktiv 77/388/EEG kommer mottagaren av leveranserna av avfall att kunna dra av den skatt som skall betalas för sådana leveranser. Detta bör leda till att de problem som skattemyndigheterna står inför när det gäller att ta ut mervärdesskatten i den sektorn reduceras till ett minimum, utan att det på något sätt påverkar det skattebelopp som skall betalas.

(5) Den begärda åtgärden skall först och främst betraktas som en åtgärd för att förhindra vissa former av skatteflykt i sektorn för avfallsåtervinning, såsom att de handlare som är verksamma inom insamling, sortering och grovbearbetning av avfall underlåter att betala mervärdesskatt och därefter blir omöjliga att spåra. Åtgärden förenklar också arbetet för skattemyndigheterna.

(6) Åtgärden står i proportion till de mål som eftersträvas, eftersom det inte är tänkt att den skall tillämpas på all skattepliktig verksamhet i den berörda sektorn utan endast på specifik verksamhet som utgör ett betydande problem när det gäller skatteflykt.

([1]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/15/EG (EUT L 52, 21.2.2004, s. 61).

(7) Kommissionen offentliggjorde den 7 juni 2000 en strategi för förbättring av mervärdesskattesystemets funktion på kort sikt och förband sig i denna att företa en viss rationalisering när det gäller det stora antal undantag som nu är i kraft. I vissa fall skulle rationaliseringen emellertid kunna bestå i att vissa undantag som visat sig särskilt effektiva utsträcks till att omfatta samtliga medlemsstater.

(8) Av de kontakter kommissionen nyligen haft med vissa nationella förvaltningar och med företrädare för sektorn framgår det att särskilda bestämmelser som är anpassade till sektorns särdrag kan behöva införas för att man skall få till stånd en mer rättvis beskattning av berörda handlare i gemenskapen. Kommissionen har för avsikt att utarbeta ett förslag till särskilt system för sektorn för avfallsåtervinning.

(9) Följaktligen bör detta undantag upphöra att gälla den dag ett särskilt system för tillämpning av mervärdesskatt i sektorn för avfallsåtervinning träder i kraft, dock senast den 31 december 2005.

(10) Undantaget har ingen negativ inverkan på den del av Europeiska gemenskapens egna medel som härrör från mervärdesskatt, och det påverkar inte heller det mervärdesskattebelopp som måste betalas i samband med den slutliga användningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Genom avvikelse från artikel 21.1 a i direktiv 77/388/EEG, i sin lydelse enligt artikel 28g i det direktivet, bemyndigas Republiken Italien härmed att ange att det är mottagarna av de leveranser av varor och tjänster som avses i artikel 2 i detta beslut som är skyldiga att betala mervärdesskatten.

Artikel 2

Mottagaren av varor och tjänster får anges som betalningsskyldig för mervärdesskatt i följande fall:

— Leveranser av avfall och skrot av järn eller stål, av glas, papper och kartong, lump, ben och läder, gummi och plast, inklusive leverans av dessa material efter det att de har undergått viss bearbetning såsom rengöring, polering, sortering, tillskärning eller gjutning till block samt verksamhet som hör samman med sådana leveranser.

— Leveranser av järnhaltiga eller icke-järnhaltiga halvfabrikat, såsom tackjärn, raffinerad koppar och kopparlegeringar, rånickel och råaluminium samt verksamhet som hör samman med sådana leveranser.

Artikel 3

Detta beslut skall upphöra att gälla den dag ett särskilt system för tillämpning av mervärdesskatt i sektorn för avfallsåtervinning träder i kraft och ändrar direktiv 77/388/EEG, dock senast den 31 december 2005.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 22 mars 2004.

På rådets vägnar

B. COWEN

Ordförande